

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Cornelii Hazart Societatis Iesv Theologi Discursus Morales In Selectiora Loca Genesis, Exodi, Levitici, Numerorum

Hazart, Cornelius

Antverpiæ, 1688

Discvrsvs XXVI. Fame in dies crescente Iosephus vendit frumenta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52700](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52700)

Postquam *Jacob* egisset cum rege, valedixit illi, seu, ut loquitur Scriptura, benedixit regem, & discessit.

DISCVRSVS XXVI.

Fame in dies crescente Iosephus vendit frumenta.

Inter hæc, inquit Scriptura, *in toto orbe deerat panis, & oppresserat fames terram maxime Egypti & Chanaan*, aliarumque regionum circumiacentium; deficiente ergo ubique propter terræ sterilitatem, frumento, accurrebant undequaque infiniti mortales ad *Ioseph*, qui tota *Egypto* habebat horrea plena, ut numerata pecuniâ frumenta coëmerent, quam ille inferebat in regis ararium, non se, sed regem ditiozem efficiens, dicit enim claris verbis Scriptura, *omnem pecuniam intulit in ararium regis*, ergo nihil prorsus sibi reservato.

Hanc admirabilem *Iosephi* integritatem, & in administrando munere sanctitatem admiratus *Philo Iudæus*, sic eum describit *Lib. de Ioseph*. Juvenis tanta fide usus est in administrandis negotiis publicis, ut cum ratio temporum plurimas occasiones ei præberet ad congerendam pecuniam, potuisset facile ditissimus sui seculi evadere: Sed totum argentum aurumque è frumenti pretio collectum referens in thesauros regios, ne drachmâ quidem subtracta, contentus donis quibus eum rex remunerabatur.

Oportet nos super hac re fusius audire discurrentem maximum è Societate nostra Theologum, doctissimumque scriptorem, & maximæ auctoritatis virum, *Benedictum Ferdinandum in Cap. 47 Genes. Sect. 2.*

O *Ioseph*, inquit, virum omni ævo memorabilem! non magis castum in declinanda muliere tentatrice, quam in contemnenda pecunia, & opum cupidine comprimenda! Sapenumero enim contingit, ut qui puro sunt corpore, sordidi sint pecuniâ, & quos libido carnis expugnare non potuit, pecuniæ cupiditas subjugarit. Certum est enim & experientia constat illud quod ait *Ambrosius Epist. 7.* Pecunia plerumque sibi dominos emit. Sicut qui servulam emit, cuius amori turpiter servit, & captivus quasi tenetur: Sic pecuniam avarus conquirit, ut illius ancillulæ dominatui famuletur.

Y

Mira-

Miraculum fuit quod *Ioseph*, inter montes aureos, In *Egyptiorum*, *Chananeorum*, aliarumque gentium infinita pecunia, ex pretio frumenti divenditi corrogata, ne teruncium quidem sibi assumpsit aut reservavit. O quam alienus fuit vir ille à nostri ævi modo agendi! Quis enim tam fidelis, tam purus, hodieque regum tractat æraria, administrat opes, custodit pecuniam, ut nihil inde furripiat, nihil reservet? solisque regum stipendiis, ac donis contentus vivat? Quam multi nostra ætate, patrimonio pauperes, angusti familia, tenues substantia, multos annos vixerunt, qui tamen ubi primum à regibus, vel ad eorum tractanda negotia, vel ad reditus administrandos, procurandamque pecuniam electi, subito evaserunt ditissimi? splendidas domos ædificaverunt, regales villas construxerunt, opulenta coëmerunt prædia. Unde, obsecro ex corio regum: Exollantur principes, ut ministri pinguescant!

Memini me audire aliquando, & quidem à viris probatæ fidei, ab ipso met regis substantiæ ac reddituum procuratore, cum à ministris rationem exigeret, certo deprehensum esse uno vicennio, ob malignitatem quæstorum, aliorumque ejusmodi ministrorum, ærario regio ultra septem milliones detractos fuisse. Hactenus vir ille de *Lusitania* ubi scribebat & concionabatur: An omnes in Belgio, vel alibi, *Iosephi* sint, non audeo dicere, hoc aliis relinquo.

Scriptura suam narrationem profequitur, & ait: Deficiente pecunia, & fame crescente, vendiderunt sua pecora *Iosepho*, pro frumento, illis etiam deficientibus vendiderunt possessiones suas, & sic subiecit *Ioseph*, inquit Scriptura, *Pharaoni totam terram Egypti, & cunctos populos, à novissimis terminis Egypti, usque ad extremos finis ejus, præter terram Sacerdotum quæ à rege tradita fuerat eis, quibus & statuta cibaria ex horreis publicis tradebantur, & idcirco non sunt compelli vendere possessiones suas.*

*Sacerdotes
h. morandi.*

Orem, inquit hic rursus *Benedictus Fernandus*, omni stupore dignam! tantæ venerationi apud infideles & barbaros erant dæmonum sacerdotes! audiant hoc, inquit *Chrysostomus Hom. 65 in Gen.* qui nunc vivunt, quantam olim curam sacerdotum idolorum habuerint, & discant quid respectus debeant sacerdotibus Dei.

Audiant quid fecerit *Pharao*, servavit terram sacerdotum suorum, imo tempore famis submitit illis cibaria ut honeste possent vivere, & videant illi præsertim Laici qui nunc vivunt quam sine ethnicis

ethnicis peiores qui Ecclesiastica bona conantur invadere. Raro eveniet, inquit *Fernandus*, ausim dicere, ut qui Ecclesiæ patrimonium vel impedivit vel diminuit, præpropera, & infelici morte non puniatur. Plenæ sunt exemplis historiæ, nihil hodie aut frequentius videtur, aut miserabilius lugetur. Vidimus nuper splendidum dignitate familiaque hominem in senatu regio, qui acrius ac vehementius quam par erat, religiosorum redditus, putans quidem obsequium se regi præstare, imminuere contendit, subito omnibus exemplum fieri; nam postquam multa probra passa erat ejus familia, purulentis corporis ulceribus exesus, miserandum in modum, cum negotium quod habebat præ manibus maximè urgeret, mortuus est.

Vidimus regium ministrum, qui bellum personis, & rebus Ecclesiasticis, periniquo zelo ductus, indixerat, atque ideo ab aliis laicis admonitus, ut sibi à divina vindicta caveret, cum jam felici exitu, ut putabat, munus deponens corideret cum amicis ob illorum vana terculamenta de Dei vindicta, repente in sella, sine ullo Christianæ fidei signo, expirasse. Plura alia habet *Fernandus*, contra laicos Ecclesiasticorum persecutores, quæ malim ab aliis legi, quam à me dici.

His ita constitutis ut per industriam *Ioseph* omnes *Agyptiorum* possessiones quas *Ioseph* vendiderant pro frumento, pertinerent ad regem, præter terras Sacerdotum, dixit *Ioseph*, inquit Scriptura, ad populos: *En, ut cernitis, & vos, & terram vestram Pharaon possidet, accipite semina, & serite agros & fruges habere possitis: Quintam partem dabitis regi, quatuor reliquas permitto vobis in sementem, & cibum familiis & liberis vestris. Qui responderunt: Salus nostra in manu tua est. Respiciat nos tantum Dominus noster, & lati serviemus regi. Ex eo tempore usque in presentem diem in universa terra Agypti, regi quinta pars solvitur.*

Habitavit ergo, subjungit Scriptura, Israël in terra Agypti, hoc est, in Gessen, & possedit eam, auctusque est, & multiplicatus nimis, & vixit in ea decem & septem annis, factique sunt omnes dies vitæ illius centum quadraginta septem annorum.